

Dosarul nr. 2ra-150/2022
2-19126163-01-2ra-04022022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (A. Ciubotaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Budăi, V. Mihaila, I. Cotruță)

Î N C H E I E R E

06 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Serghei Mocanu,
în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către
Marcel Balagura împotriva lui Serghei Mocanu privind repararea prejudiciului
moral cauzat prin contravenție,
împotriva deciziei din 20 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 29 iulie 2019, Marcel Balagura a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Serghei Mocanu privind încasarea prejudiciului moral în mărime de
50 000 de lei cauzat prin contravenție și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 11 mai 2017, aflându-se în incinta
Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, fără nici un motiv a fost agresat de către
Serghei Mocanu.

Prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI03 796043 din 05
septembrie 2017, Serghei Mocanu a fost recunoscut vinovat de săvârșirea
contravenției prevăzute de art. 78 alin. (1) din Codul contravențional și sancționat
cu amendă în mărime de 30 unități convenționale, ce constituie 1 500 de lei.

Reclamantul a susținut că, executorul judecătoresc Anatol Nereuța l-a informat
despre faptul că amenda judiciară a fost achitată.

Prin hotărârea din 21 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,
s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Marcel Balagura
împotriva lui Serghei Mocanu privind repararea prejudiciului moral cauzat prin
contravenție, ca fiind neîntemeiată.

Prin încheierea din 09 iunie 2021 a Curții Supreme de Justiție, s-a respins
cererea depusă de Serghei Mocanu cu privire la strămutarea cauzei spre examinare
la o altă instanță de judecată de același grad, cauza civilă, fiind remisă spre
examinare în ordine de apel la Curtea de Apel Chișinău, în același complet de
judecată.

Prin decizia din 20 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul depus de către Marcel Balagura.

S-a casat hotărârea din 21 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, și s-a emis o hotărâre nouă de admitere parțială a acțiunii.

S-a încasat de la Serghei Mocanu în beneficiul lui Marcel Balagura prejudiciul moral cauzat prin contravenție în mărime de 5 000 de lei și cheltuielile pentru asistența juridică proporțional pretențiilor admise în sumă de 1 500 de lei.

În rest, acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a stabilit că, Marcel Balagura este îndreptățit de a solicita repararea prejudiciului moral suportat urmare a acțiunilor ilegale ale lui Serghei Mocanu, deoarece s-a stabilit cu certitudine că fiind de profesie medic, aflându-se în incinta Judecătoriei Chișinău a fost agresat fizic și verbal în prezența mai multor persoane, provocându-i suferințe psiho-emoționale, iar la 11 mai 2017 a fost internat în staționar și s-a tratat în perioada 12 mai 2017 – 10 iulie 2017 (f.d.7).

Instanța de apel aplicând criteriile de evaluare a prejudiciului moral, stipulate la art. 1423 din Codul civil (în redacția până la 01 martie 2019) a concluzionat că Marcel Balagura a suportat suferințe morale (retrăiri, incomodități, stare de disconfort), respectiv suma de 5 000 de lei reprezintă compensație suficientă și echitabilă a prejudiciului moral suferit Marcel Balagura or, suma solicitată de 50 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral este una exagerată.

De asemenea, ținând cont de prevederile art. 96 alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, instanța de apel a dispus încasarea din contul lui Serghei Mocanu a cheltuielilor pentru asistența juridică proporțional pretențiilor admise în sumă de 1 500 de lei.

La 14 ianuarie 2022, Serghei Mocanu a declarat recurs împotriva deciziei 20 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei contestate, cu menținerea hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului Serghei Mocanu a indicat că, instanța de apel a ignorat că înscrisurile anexate la materialele cauzei pe marginea cauzei contravenționale învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 78 din Codul contravențional, nu sunt autentificate potrivit legislației procesuale, lipsind parafa instanței și mențiunea că hotărârea este irevocabilă. Or, înscrisurile în forma în care sunt anexate nu pot fi reținute potrivit art. 123 din Codul de procedură civilă.

Recurentul a susținut că, înscrisurile la care face trimitere instanța de apel, copia procesului-verbal (f.d. 6), copia încheierii executorului judecătoresc Neruța Anatolie din anul 2018 (f.d. 88), trimitere-extras, care atestă că la data de 11 mai 2017 a fost internat în staționar și s-a tratat în perioada 12 mai 2017 – 10 iulie 2017 (f.d. 7), prin raportul de constatare nr. 1554D din 12 iulie 2017 (f.d. 54) nu au fost examinate și cercetate la judecarea cauzei în ordine de apel.

Mai mult, instanța de apel eronat a constatat că Marcel Balagura la 11 mai 2017 a fost internat în staționar, tratându-se în perioada 12 mai 2017 – 10 iulie 2017 or, din plângerea din 20 iunie 2017 rezultă că în această perioadă dânsul nu a fost la tratament staționar.

Recurentul a menționat că, sunt lipsite de suport factual afirmațiile instanței de apel privind existența probelor care ar demonstra vinovăția sa în comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (1) din Codul contravențional, anume maltratarea sau alte acțiuni violente care au cauzat vătămare neînsemnată a

integrității corporale a lui Marcel Balagura comise la 11 mai 2017, deoarece la acea dată personal a fost agresat fizic de către Marcel Balagura, pentru care fapt în privința lui s-a întocmit procesul-verbal nr. MAI 03739652 din 06 iunie 2017 de către O.S. al SP-1 al IP Centru, Iulian Ababii, conform art. 78 alin. (1) din Codul contravențional, anume maltratarea sau alte acțiuni violente care au cauzat vătămare neînsemnată a integrității sale corporale.

Recurentul a indicat că reclamantul s-a adresat la poliție abia la 20 iunie 2017, adică peste 40 zile precum că a fost maltratat tocmai la 11 mai 2017. Astfel, Marcel Balagura cel puțin nu a apelat telefonic imediat la poliție, nu a comunicat despre cauzarea de leziuni or, plângerea acestuia a fost primită spre soluționare de către O.S. al SP-1 al IP Centru, Iulian Ababii numai la 23 iunie 2017.

Recurentul a susținut că, în cazul în care reclamantul se adresa imediat la 11 mai 2017 cu plângere privind cauzarea leziunilor corporale, dânsul urma a fi prezentat în baza îndreptării poliției în aceeași zi la expertul medico-legist, care incontestabil constata lipsa cărorva leziuni corporale, fapt bine cunoscut reclamantului, medic de profesie și care deține licență în drept.

Pentru a crea artificial probe privind cauzarea leziunilor la data de 11 mai 2017, Marcel Balagura contrar regulilor instituite de lege în domeniu, nu s-a adresat la Serviciu de urgență pentru acordarea asistenței medicale, dar a intervenit la data de 12 mai 2017 la o cunoștință de a sa, medic de sector care a indicat intenționat în fișa medicală nr. 5 un diagnostic fals - contuzia țesuturilor moi a regiunii toracelui drept, creând artificial temei ca ulterior să fie legalizat faptul cauzării vătămarilor neînsemnate a integrității corporale prin-un raport de constatare al expertul medico-legist.

Potrivit Raportului de constatare nr. 1554/D din 12 iulie 2017, expertul a concluzionat univoc diagnosticul clinic - contuzia țesuturilor moi a regiunii hemotoracelui drept, sindrom cefalgic, care nu se supune aprecierii medico-legale în conformitate cu prevederile pct. 17 din Regulamentul de apreciere a gravității leziunilor corporale (aprobat prin Ordinul MS nr. 199 din 27.06.2003 publicat M.O. al RM nr.170-172 din 08.08.2003) din motivul nespecificării prin ce se exprimă această contuzie (edem, echimoză, excoriație).

Recurentul consideră inadmisibilă constatarea instanței de apel precum că vinovăția sa în comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (1) din Codul contravențional, se confirmă prin achitarea amenzii or, personal nu a achitat amenda potrivit procesului-verbal MAI 03796043 din 05 septembrie 2017 întocmit de O.S. al SP-1 al IP Centru, Iulian Ababii, iar încheierea executorului judecătoresc privind încetarea procedurii de executare silită nu confirmă executarea benevolă a amenzii contravenționale și nu constituie probă conform Codului contravențional.

Mai mult, la materialele dosarului lipsește bonul de plată privind achitarea serviciilor de asistență juridică, inclusiv lista detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora, tariful și orarul, iar înscrisurile prezentate de reclamant în confirmarea suportării cheltuielilor de asistență juridică în cadrul examinării cauzei civile nu pot fi reținute de instanța de judecată ca probe.

Referitor la mărimea compensației pentru repararea prejudiciul moral cauzat, recurentul consideră că suma de 5 000 de lei este excesivă în comparație cu suferințele psihice și morale cauzate.

La 04 februarie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs depusă de către Serghei Mocanu cu înștiințarea

despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 144).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 20 octombrie 2021.

La data de 16 decembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal (f.d.1 30), și la 07 decembrie 2021, prin intermediul poștei electronice (f.d. 131) a expedit în adresa participanților la proces decizia motivată, însă careva date privind recepționarea acesteia, la materialele dosarului lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 14 ianuarie 2022, astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Serghei Mocanu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Serghei Mocanu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh